VERVOLG VAN PAGINA 25 ▼

'Nú aan de slag met energiebesparing'

cent van de gemiddelde besparing op de energierekening van bewoners, en is bereid daarvoor – op complexniveau – een garantie af te geven.

Deal • Een dergelijke deal met bewonersorganisaties en belangenbehartigers, zoals de Woonbond is naar mijn stellige overtuiging een van de belangrijkste sleutels om echt resultaat te boeken. En tot slot moeten we proberen om uit de impasse te komen waar de onderhandelingen tussen Aedes en de minis-

'De huurstijging is nooit meer dan de besparing op de energierekening'

ter voor Wonen, Wijken en Integratie nu al enige tijd in lijken te verkeren. Het geruzie tussen de branche en het rijk werkt verlammend op de realisatie van de ambities van de corporaties op het gebied van duurzaamheid en energiebesparing. Maak daarom de duurzaamheidsparagraaf uit het *Antwoord aan de samenleving* los van het Onderhandelaarsakkoord en begin met de uitvoering daarvan. Ik weiger mee te huilen met de wolven in het bos die roepen: 'Wij willen wel maar die boze buitenwereld stelt ons niet in staat om dit te doen.' Dat is weglopen voor je verantwoordelijkheid. Beginnen kan namelijk iedereen. ◄

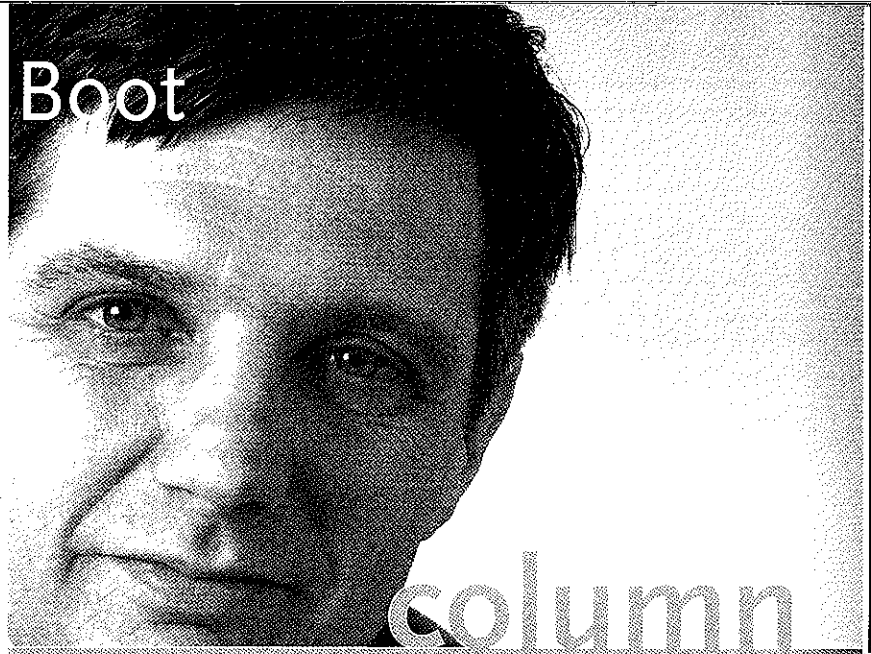

FOTO: ARIE WAPENAAR, VLAARDINGEN

Boot column

Globalisering en nationale beleidsruimte

Je kunt de krant niet openslaan, of je oog valt op het woord globalisering. Minister-president Balkenende ziet Nederland weer de wereldzeeën 'veroveren'. Natuurlijk hebben wij als Nederland veel te winnen bij internationale handel. Mooi, maar de echte vraag die leeft bij de kiezers is: wat is de ruimte die overblijft voor nationaal beleid om bepaalde dingen waaraan wij hechten in stand te houden? Of is die ruimte er niet, en worden we allemaal meegenomen in de maalstroom van de globalisering met zo treffende beleidsuitgangspunten als flexibilisering en optimalisering van ons aanpassingsvermogen. Wat dat ook mag zijn...

Waar hechten we aan? Nederland heeft misschien meer dan andere landen een dominantie van hybride organisaties. Dit zijn – voor deze column althans – organisaties die zich zowel met commerciële als met veelal beschermde publieke taken bezighouden.

Twee mooie voorbeelden zijn woningcorporaties en pensioenfondsen. Beide typen organisaties opereren in een beschermde omgeving. In het geval van pensioenfondsen, de gedwongen winkelnering van (bijna) een ieder om zijn of haar pensioen daar onder te brengen. Voor woningcorporaties, het voorzien in volkshuisvesting met een in beschermde omgeving opgebouwd semipubliek kapitaal. Beide typen organisaties willen echter ook de commerciële markt op: voor de een de verzekeringsmarkt en voor de andere het vrije segment van de woningbouw en commerciële projectontwikkeling.

De houdbaarheid van dergelijke combinaties van activiteiten is echter verre van gegarandeerd. We zien met name aan de pensioenkant al een wens van de Europese Unie om nationale grenzen te doen vervagen en te komen tot een echte interne markt. Maar op het moment dat een Nederlands pensioenfonds dit daadwerkelijk gaat doen, komt een buitenlandse overheid in actie met de vraag waarom haar pensioenfondsen niet de mogelijkheid hebben de Nederlandse klanten van het Nederlandse pensioenfonds te werven. En voor dat we het weten worden we gedwongen de pensioenmarkt open te gooien en dat betekent meestal hogere kosten. Zie de dure lijfrentepolissen en beleggingsverzekeringen die u in de kast heeft liggen. Ongetwijfeld zijn aan de corporatiekant evenzeer ongewenste scenario's te bedenken.

De oplossing is eenvoudig, nu nadenken over houdbare structuren. En onthoud, als het aankomt op volkshuisvestingsbeleid en pensioenbeleid dan is er ruimte voor nationaal beleid mits juist ingevuld.

Arnoud Boot is hoogleraar ondernemingsfinanciering en financiële markten aan de Universiteit van Amsterdam en plaatsvervangend kroonlid van de SER. Hij is bij adviseurs en commissaris in de corporatiewereld, onder meer bij het Waarborgfonds Sociale Woningbouw.